

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Richardem Galisem ve věci

žalobkyně: **A. K.**, narozená X
státní příslušnice Ruské federace
zajištěná v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá pod Bezdězem
zastoupená Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Poděbradská 173/5, Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2026, č. j. OAM-1226/BE-BE01-VL15-PZ-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2026, č. j. OAM-1226/BE-BE01-VL15-PZ-2025, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Dne 24. 10. 2025 Policie České republiky při pobytové kontrole zjistila, že žalobkyně nedisponuje žádným oprávněním k pobytu na území.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

2. Tentýž den žalobkyně při podání vysvětlení podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uvedla, že je občankou Ruska, kde se narodila, ale nemá jak to prokázat, neboť u sebe nemá žádný doklad prokazující totožnost. Veškeré doklady (pas, pobytovou kartu Polska) pravděpodobně ztratila v Polsku asi před 10 lety. Přišla i o polský pesel, jímž se po ztrátě dokladů prokazovala, protože žila na ulici a byl to jen papír, který se zničil. V Rusku byla naposledy v roce 2007. Žila v oblasti bez bojů, ale klidná nebyla, ztráceli se tam lidé. Poté pobývala v Polsku, kde jí byl v roce 2008 udělen azyl. Ten jí byl prodlužován. Od roku 2021 v Polsku třikrát požádala o udělení občanství, ale to jí nebylo kvůli chybějícím dokladům uděleno. Odmítli jí též znovu prodloužit azyl. Do Česka přicestovala pěšky před 2 až 3 měsíci, protože v Polsku jí nebyl udělen žádný pobyt, a chtěla zkusit, jestli jí nebude udělen v České republice. Ví, že u sebe musí mít cestovní pas, ale doklady nemá a bez práce a peněz si je nemůže zařídit. V Česku je bez domova a žije na ulici. Toulá se v Praze a okolí. K Česku nemá žádné vazby. Je svobodná a bezdětná, její rodina žije v Rusku a není s ní v kontaktu. Neví, zda jí v zemi původu něco hrozí. Na území Ruska ji nic netáhne, nechce tam žít trvale. Chtěla by žít tam, kde je lépe. Uvedla, že její zdravotní stav je dobrý, nepožívá žádné léky ani návykové látky, netrpí žádnou nemocí a je zdravá.
3. Rozhodnutím Krajského ředitelství Policie Středočeského kraje ze dne 24. 10. 2025, č. j. KRPS-281282-17/ČJ-2025-010024, byla žalobkyně zajištěna podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
4. Dne 29. 10. 2025 žalobkyně požádala o udělení mezinárodní ochrany v České republice.
5. Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 10. 2025, č. j. OAM-1226/BE-BE01-VL16-Z-2025, byla žalobkyně zajištěna podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, do 15. 2. 2026. Žalovaný mj. uvedl, že žalobkyni nelze považovat za zranitelnou osobu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, neboť v rámci řízení o zajištění podle zákona o pobytu cizinců a vyhoštění a v žádosti o mezinárodní ochranu neuvedla nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je takovou osobou. Prohlásila, že je svobodná, bezdětná a zdravá.
6. Dne 4. 12. 2025 žalobkyně poskytla požadované údaje ke své žádosti o mezinárodní ochranu. Narodila se v Rusku v Čečensku. Je čečenské národnosti. Shodně jako při podání vysvětlení uvedla, že z Ruska vycestovala do Polska na přelomu let 2007 a 2008. V Polsku požádala o azyl a žila tam až do konce května 2025, kdy pěšky přešla do České republiky, protože neměla peníze ani doklady. V Polsku měla různé sezónní práce, ale přes zimu si nemohla nic najít. Neměla peníze a byla na ulici. Ke svému zdravotnímu stavu opět uvedla, že je zdravá a nebere žádné léky. Pán Bůh stojí při ní a dává jí zdraví. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že chce mít nový život jako normální člověk, aby měla doklady a mohla si najít normální práci a bydlení. Bez dokladů žádnou práci ani brigádu nenašla. Raději žebrala, než by kradla. Je ve spojení s Bohem a on k ní hovoří. Od té doby, co s ním mluví, se cítí dobře.
7. Tentýž den vedl žalovaný s žalobkyní pohovor k její žádosti o mezinárodní ochranu. S ohledem na uplatněné žalobní body soud (podobně jako ve věci sp. zn. 57 Az 1/2026) pohovor přepisuje doslova:

Otázka: Z jakého konkrétního důvodu jste se rozhodla vycestovat z Ruska?

Odpověď: Měla jsem tam politické a národnostní problémy. Naše národnost byla pronásledována. Nemohla jsem si tam najít práci, ne vždy byla možnost si práci najít. Nebylo to jen kvůli mé čečenské národnosti, ale měla jsem i osobní problémy.

Otázka: Jaké problémy jste Vy sama v Rusku před svým vycestováním měla?

Odpověď: Po pravdě o tom nechci hovořit. Uteklo už hodně času. Když jsem měla pohovor v Polsku, tak se to pak dostalo do Ruska. O svých osobních problémech bych nerada mluvila.

Žadatelka byla opětovně poučena o skutečnosti, že správní orgán dbá při zjišťování skutečného stavu věci na ochranu jejích osobních údajů, a to především ve vztahu ke státním orgánům země jejího původu. Zároveň byla poučena, že je povinná v průběhu řízení poskytovat ministerstvu vnitra nezbytnou součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Žadatelka následně uvedla: Naše národnost zažívá v Rusku represe.

Otázka: Jaké jste měla v Rusku problémy?

Odpověď: Nechci Vám říkat své osobní problémy. Hodně jsem toho prožila a hodně jsem kvůli tomu trápila. Ty osobní problémy jsem sdělila v Polsku a dostalo se to do Ruska. Oni mi také říkali, že se to nedostane do Ruska, ale dostalo se to tam.

Otázka: Z jakého důvodu nechcete o svých problémech v Rusku hovořit?

Odpověď: Já jsem udělala špatně, že jsem Vám to řekla. Nechci to říct z důvodu toho, co se stalo v Polsku, nedůvěřuji Vám. Oni také neměli právo předávat ty informace dál do Ruska.

Otázka: Mám to tedy chápat tak, že odmítáte poskytovat ministerstvu vnitra nezbytnou součinnost?

Odpověď: Pokud se ta informace znovu dostane ven, tak samozřejmě ji nebudu poskytovat.

Žadatelka byla opětovně poučena o skutečnosti, že správní orgán dbá při zjišťování skutečného stavu věci na ochranu jejích osobních údajů, a to především ve vztahu ke státním orgánům země jejího původu.

Otázka: Budete odpovídat na otázky?

Odpověď: Co se týče osobních problémy nechci.

Otázka: Proč nechcete hovořit o svých problémech v Rusku?

Odpověď: Já nemohu říct, jestli nedůvěřuji konkrétně Vám nebo tady paní tlumočnici, ale nemohu vědět, jestli se k těm informacím nedostane někdo další, kdo by to sdělil dál. Mluvím ze zkušeností v Polsku. Nevyplatilo se mi mluvit o svých osobních problémech.

Otázka: Uvědomujete si, že pokud nebudete poskytovat ministerstvu vnitra nezbytnou součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace, může to vést k zastavení Vašeho řízení?

Odpověď: Já rozumím. Chci ale ještě jednou zdůraznit, že k tomu mám své důvody. Chtěla bych doplnit, že když to říkám, tak k tomu mám své osobní důvody. Já bych chtěla Ministerstvu vnitra a jeho pracovníkům jen říct, že nic nepotřebuji. Chci jen dokumenty, abych tu mohla být a pracovat, a pomoc při hledání práce.

Vzhledem k trvajícímu neposkytování součinnosti ze strany žadatelky, ukončil správní orgán pohovor.

8. Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 12. 2025, č. j. OAM-1226/BE-BE01-P15-2025, řízení o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu zastavil podle § 25 písm. d) zákona o azylu z důvodu, že žalobkyně při pohovoru odmítla poskytnout součinnost.
9. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně u zdejšího soudu žalobu, která je vedena pod sp. zn. 57 Az 1/2026. V žalobě (která je taktéž součástí správního spisu, žalovanému byla doručena dne 5. 1. 2026), žalobkyně mj. poukazovala na to, že je velmi složité situaci. Jak v Čečně, tak později v Polsku byla napadena a nese si z toho velké trauma. Má problémy komukoliv důvěřovat a sdělovat podrobnosti o své osobní situaci. V České republice je zajištěna v zařízení pro zajištění cizinců, tedy v uzavřeném prostoru s cizími lidmi, což její situaci neprospívá. Aby byla schopna dostatečně podrobně vypovídat, potřebuje s konkrétní osobou navázat alespoň trochu důvěrnější vztah. Má za to, že je zranitelnou osobou dle § 2

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

odst. 1 písm. i) zákona o azylu, jelikož byla v minulosti podrobena vážným formám psychického a fyzického násilí. Z projevu a chování žalobkyně mělo být žalovanému zřejmé, že žalobkyně není psychicky zcela v pořádku a má problémy vypovídat. Žalovaný měl provést určení, zda je žalobkyně zranitelnou osobou (např. i lékařským nebo psychologickým vyšetřením). Mohl také provést alespoň ještě jeden pokus k provedení pohovoru, během kterého jí měl poskytnout odpovídající podporu. Součástí žaloby byl i návrh na přiznání odkladného účinku, jemuž soud vyhověl usnesením ze dne 27. 1. 2026.

10. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný dne 9. 2. 2026 rozhodl o zajištění žalobkyně podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a s odkazem na § 46a odst. 5 téhož zákona prodloužil dobu trvání zajištění do 8. 3. 2026. Žalovaný konstatoval, že s ohledem na blížící se konec zajištění dle předchozího rozhodnutí posuzoval, zda je nutné přikročit k jeho prodloužení. Na důvodech zajištění se dle jeho názoru nic nezměnilo. Z postupu žalobkyně je nadále zřejmé, že by jejím propuštěním byla ohrožena realizace rozhodnutí o žádosti ve věci mezinárodní ochrany, zejména následné vycestování z České republiky. S žalobkyní bylo dne 2. 11. 2025 zahájeno řízení ve věci správního vyhoštění a je dle § 54 odst. 2 zákona o azylu povinna vycestovat do 30 dnů od pravomocného ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany. Nadále platí, že žalobkyně pobývala na území České republiky nelegálně bez jakéhokoli dokladu a povolení k pobytu. Pokud by ji nezadržela policejní hlídka, ve svém nelegálním pobytu by pokračovala. Před zajištěním nežádala o mezinárodní ochranu, přestože jí v tom nic nebránilo. Neuvedla žádné překážky, které by ji bránily ve vycestování do vlasti. Nemá stálou adresu a na území České republiky není kontaktní. Nelze jí zde tedy doručovat ani ověřit její pobyt. O udělení mezinárodní ochrany požádala až po zadržení policií. V České republice pobývá již skoro tři měsíce a o mezinárodní ochranu mohla požádat i v Polsku, kde žila předtím. Podání žádosti o mezinárodní ochranu bylo motivováno jen snahou zmařit návrat do vlasti. Žalovaný již rozhodnutím ze dne 17. 12. 2025 zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nesoučinnosti žalobkyně. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala žalobu soudu, který ji přiznal odkladný účinek. Je tedy zjevné, že žalobkyně nesouhlasí s negativním rozhodnutím žalovaného a nelze tak ani očekávat, že vyčká rozhodnutí soudu a po případném zamítnutí žaloby dobrovolně vycestuje. Žalobkyni nelze považovat za zranitelnou osobu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, neboť v rámci řízení o zajištění podle zákona o pobytu cizinců a vyhoštění a v žádosti o mezinárodní ochranu neuvedla nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je takovou osobou. Prohlásila, že je svobodná, bezdětná a zdravá. Žalobkyni nelze uložit zvláštní opatření, neboť již v minulosti ignorovala rozhodnutí správního orgánu, a je tak zjevné, že svou pobytovou situaci nechce nijak legálně řešit. Na území České republiky není hlášena k pobytu a nemá zde žádné zázemí.
11. Rozsudkem ze dne 16. 2. 2026, č. j. 57 Az 1/2026 – 24 (dále jen „zrušující rozsudek“), který byl žalovanému doručen dne 17. 2. 2026 (to je soudu známo z vlastní činnosti), soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2025, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu. V odůvodnění žalovanému mj. vytknul, že tvrzení, která žalobkyně uvedla u pohovoru, měla u žalovaného vyvolat zvýšenou pozornost, zda žalobkyně není zranitelnou osobou. Žalobkyně totiž nechtěla s žalovaným hovořit pouze o trápeních z minulosti, která nechtěla blíže rozvádět, což může být znakem dříve prožitého traumatu. Jinak spolupracovala a odpovídala na jiné otázky, které se této problematiky netýkaly,

poskytla údaje ke své žádosti i podrobně odpovídala na otázky policie rámci podání vysvětlení. K tomu je třeba přičíst, že žalobkyně je dlouhodobě osobou bez prostředků, bez dokladů a bez domova, která přespává na ulici a v době pohovoru byla více než měsíc omezena na osobní svobodě. Tyto indicie měl žalovaný k dispozici a z obsahu správního spisu ani napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se jimi jakkoliv zabýval. Mohl například svoje otázky v rámci pohovoru směřovat k ověření toho, zda žalobkyně není zranitelnou osobou či si za tímto účelem opatřit odborné medicínské posouzení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 4. 3. 2025, č. j. 2 Azs 5/2025 - 45, bod 30).

Žaloba

12. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
13. Žalobkyně poukazuje na výše zrušující rozsudek a její žalobu proti rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný podle ní zopakoval svou chybu i v napadeném rozhodnutí. Ačkoliv byl zrušující rozsudek vydán až několik dní po napadeném rozhodnutí, je zřejmé, že žalovaný měl z podané žaloby a průběhu soudního řízení povědomí o tom, jak žalobkyně vnímá své problémy a že jsou následkem prožitého traumatu. Jak soud konstatoval ve zrušujícím rozsudku, indicie svědčící o možné zranitelnosti žalobkyně bylo možné vysledovat již v průběhu pohovoru. O tom, že tyto okolnosti existují, tak žalovaný v době vydání napadeného rozhodnutí mohl a měl vědět. Nijak se jimi ale nezabýval. Z § 46a odst. 3 zákona o azylu plyne, že zranitelné osobě je třeba nejprve uložit zvláštní opatření, a teprve v případě, že je opakovaně závažným způsobem porušuje, lze přistoupit k zajištění. Odůvodnění stran její zranitelnosti pokládá žalobkyně za nedostatečné. U žalobkyně by bylo vhodné aplikovat zvláštní opatření podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, tedy zdržovat se v pobytovém středisku určeném žalovaným. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné i z toho důvodu, že žalovaný zcela pominul dosavadní vývoj řízení. Soud ve zrušujícím rozsudku konstatoval, že z pohovoru vyplynulo, že žalobkyně poskytla důvody žádosti o mezinárodní ochranu, které žalovaný mohl a měl věcně posoudit. V kombinaci s indiciemi zranitelnosti je zřejmé, že její žádost není účelová. Těmito skutečnostmi se ale žalovaný nezabýval. Při prodlužování zajištění je dle judikatury NSS třeba vždy nově a individuálně posoudit důvodnost domněnky, že žádost byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu zajištění.

Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Opakuje odůvodnění napadeného rozhodnutí a ke konkrétním žalobním námitkám se blíže nevyjadřuje, proto soud pokládá za nadbytečné jeho vyjádření podrobněji shrnovat.

Posouzení věci

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. O věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 46a odst. 8 zákona o azylu a § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
16. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v daném případě neshledal důvody, pro které by měl posuzovat zákonnost zajištění a s tím spojeného omezení osobní Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

svobody žalobkyně podle skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 9. 2019, č. j. 9 Azs 193/2019 – 48, č. 3933/2019 Sb. NSS., a ze dne 13. 11. 2019, č. j. 6 Azs 170/2019 – 50, č. 3/2020 Sb. NSS).

17. Podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu může žalovaný „v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve“.
18. Podle § 46a odst. 3 zákona o azylu „[j]de-li o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je zranitelnou osobou, s výjimkou osoby se zdravotním postižením, které nebrání jejímu umístění v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, může ministerstvo v případě nutnosti rozhodnout o jeho zajištění, pouze pokud je starší 18 let a porušil opakovaně závažným způsobem povinnost uloženou mu zvláštním opatřením.“
19. Podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona zranitelnou osobou rozumí „zejména nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilým dítětem nebo rodič nebo rodina se zletilým dítětem se zdravotním postižením, osoba starší 65 let, osoba se zdravotním postižením nebo s vážným onemocněním, těhotná žena, oběť obchodování s lidmi nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického nebo sexuálního násilí“.
20. Zákonně zajištění žadatele o mezinárodní ochranu dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu vyžaduje naplnění čtyř podmínek: 1) podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v zařízení pro zajištění cizinců, 2) nemožnost účinného uplatnění zvláštního opatření dle § 47 zákona o azylu, 3) existence oprávněných důvodů se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet, a 4) tuto žádost bylo možné podat dříve. Tyto podmínky musejí být naplněny kumulativně.
21. Kromě toho se ale ve vztahu ke všem důvodům zajištění uplatní i shora citovaný § 46a odst. 3 zákona o azylu. Z něj je zřejmé, že zajištění zranitelného žadatele o udělení mezinárodní ochrany není vyloučeno, avšak je významně ztíženo. Zákon o azylu v takovém případě podmiňuje zajištění tím, že jde o osobu zletilou, která se dopustila opakovaného závažného porušení zvláštního opatření uloženého podle § 47 zákona o azylu, tj. „povinnosti zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené“. Jedná se o alternativy k zajištění, které v nyní souzené věci nebyly žalovaným uloženy, a tudíž ani nemohlo dojít k jejich opakovanému porušení. Jinými slovy, v případě, že by žalobkyně jako žadatelka o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky (soud připomíná, že žalovaný sice řízení o žádosti pravomocně zastavil, soud však žalobě proti tomuto rozhodnutí přiznal odkladný účinek) byla zranitelnou osobou, nebyly by zákoně podmínky pro její zajištění naplněny, čehož se dovolává (viz rozsudek NSS ze dne 20. 4. 2023, č. j. 6 Azs 259/2022 – 49, body 15 až 17).
22. Povinností žalovaného není zjišťovat, zda osoba, s níž jedná, není zranitelnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu v případech, kdy tomu nic nenasvědčuje, tedy Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

neexistují o tom ani žádné indicie (viz např. usnesení NSS ze dne 14. 8. 2025, č. j. 10 Azs 90/2025 – 57, bod 7, a bod 18 rozsudku NSS č. j. 6 Azs 259/2022 – 49). Soud se ovšem ztotožňuje s žalobkyní v tom, že takové indicie zde přítomny byly. V tomto směru neshledává důvod se odchýlit od závěrů, které vyslovil ve zrušujícím rozsudku, byť se týkaly přezkumu rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o mezinárodní ochranu. V pohovoru pro účely této žádosti, který se konal dne 4. 12. 2025, žalobkyně tvrdila, že prožila „osobní problémy“, o kterých ale nechtěla hovořit, neboť měla strach, že se sdělené informace dostanou do Ruska, jako se tomu stalo v Polsku, kde je při pohovoru sdělila. Žalovanému, resp. přítomným osobám nedůvěřovala, posléze i litovala toho, že se o nich vůbec zmínila a i přes opakované dotazy a poučování (včetně poučení o tom, že řízení může být zastaveno pro její nesoučinnost) je odmítla sdělit. O jiných skutečnostech přitom neměla problém otevřeně mluvit, jak je zjevné z podrobného vysvětlení podaného policii před prvním zajištěním či z poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu. Neochota hovořit o osobních trápeních z minulosti spolu s nedůvěrou vůči českým orgánům (pramenící i ze zkušeností s polskými orgány) mohly být znakem dříve prožitého traumatu. Žalobkyně je navíc dlouhodobě osobou bez prostředků, bez dokladů a bez domova, která přespává na ulici, v době pohovoru byla více než měsíc omezena na osobní svobodu, a tvrdí, že k ní hovoří Bůh.

23. Jak tedy soud dovodil již ve zrušujícím rozsudku, tato žalobkynina tvrzení (spolu s průběhem pohovoru – neochota, nedůvěra a zdrženlivost žalobkyně) měla u žalovaného vyvolat zvýšenou pozornost, zda žalobkyně není zranitelnou osobou [zde soud opět připomíná, že výčet v § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, resp. čl. 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, je demonstrativní, viz rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2025, č. j. 2 Azs 5/2025 – 45, bod 35]. Žalovaný se tak měl touto otázkou zabývat (viz body 28 a 33 zrušujícího rozsudku). V projednávané věci k tomu navíc přistupuje skutečnost, že žalobkyně (zastoupená svou nynější zástupkyní) v žalobě proti rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu (která byla žalovanému doručena) výslovně namítla, že by měla být považována za zranitelnou osobu, což vyplynulo právě z toho, jaký byl obsah a průběh pohovoru. Poukázala na to, že byla v Čechách i v Polsku napadena, má problémy komukoliv důvěřovat a hovořit o své osobní situaci a domnívá se, že je zranitelnou osobou, neboť byla podrobena vážným formám psychického a fyzického násilí. Na indicie z pohovoru tedy navázalo i výslovné žalobkynino tvrzení o tom, že je zranitelnou osobou, s nímž se žalovaný měl v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyrovnat.
24. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí zopakoval pouze to, co uvedl v předchozím rozhodnutí o zajištění: že žalobkyně neuvedla nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je zranitelnou osobou, a naopak prohlásila, že je svobodná, bezdětná a zdravá. Jak žalobkyně správně argumentuje, při rozhodování o prodloužení zajištění je třeba přihlížet ke zjištěním učiněným v průběhu řízení ve věci mezinárodní ochrany (viz bod 24 rozsudku NSS ze dne 30. 10. 2025, č. j. 9 Azs 147/2025 – 26). Žalovaný tak měl přihlídnout k tvrzením a chování žalobkyně při pohovoru, jakož i k tvrzením obsaženým v žalobě proti rozhodnutí o zastavení řízení o její žádosti, a zabývat se jimi v napadeném rozhodnutí při posouzení otázky, zda žalobkyně není zranitelnou osobou. Na to však zcela rezignoval, oba podklady pominul a jen mechanicky převzal původní odůvodnění, třebaže dřívější závěr o tom, že žalobkyně „neuvedla nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je zranitelnou osobou“, již zjevně

nebyl přiléhavý. Z toho důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

25. Podobně jako ve zrušujícím rozsudku lze poukázat na to, že pokud z obsahu a průběhu pohovoru (a žaloby) nebylo dostatečně zřejmé, zda je žalobkyně zranitelnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, měl žalovaný její tvrzení prověřit, k čemuž měl řadu nástrojů. Mohl například svoje otázky v rámci pohovoru směřovat k ověření si toho, zda žalobkyně není zranitelnou osobou či si za tímto účelem opatřit odborné medicínské či psychologické posouzení (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2025, č. j. 2 Azs 5/2025 – 45, bod 30). Mohl se pokusit provést ještě jeden pohovor s žalobkyní, vedením pohovoru mohl pověřit jiného pracovníka (či osobu stejného pohlaví – pracovníci), zajistit jiného tlumočníka (tlumočnici) nebo se alespoň přímo žalobkyně dotázat, co by jí pomohlo k tomu, aby překonala výše popsanou zdrženlivost a nedůvěru a vylicila skutečnosti nezbytné k posouzení toho, zda je zranitelnou osobou.
26. Jak bylo výše uvedeno, závěr o tom, zda je žalobkyně zranitelnou osobou dle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, je v daném případě klíčový pro to, zda bylo žalobkyni možné zajistit – bez ohledu na to, z jakého důvodu (§ 46a odst. 3 zákona o azylu). Jelikož žalovaný tuto otázku přezkoumatelně neposoudil, nemá smysl se zabývat tím, zda byl naplněn konkrétní důvod zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) a dalšími navazujícími otázkami (možností uložit zvláštní opatření, délkou zajištění apod., viz obdobně rozsudek NSS č. j. 9 Azs 147/2025 – 26, bod 25).

Závěr, náklady řízení a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě

27. Ze shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s., viz též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 1. 2026, č. j. 2 Afs 328/2023 – 45, bod 32).
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalobkyni žádné prokazatelné náklady nevznikly.
29. Návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 s. ř. s. se soud nezabýval vzhledem k tomu, že již rozhodl ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. března 2026

Richard Galis v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.